

suremat kahju fui fassu; ennemine wōib mōnikord kuppulaskmine siin aidata.

Aldri werre lastmine on issa äkkilise aiguse jures, kõige enamist raskes pistitõbbes tarwilis, fus iñimene ingata ei wōi, sest et kopsud ülleliga werrega täidetud on. Sesugguses aiguses näeme saggedaft norema iñimeste jures, et fui többi kõige ras kem ingamist finni tabhab matta, niña werd affab jooksma, ja fui werrejoeks mine fullalti olli, siis lähheb többi kohhe fergemaks. Agga et sesuggust niñawerre, jooksmist igakord ei tulle, ehk mis veel saggedamast juhtub, werre-jooksmine tulli wägga ilja ja ei jöudnud enam kohhendada, mis pil raske többi kehha sees olli riikunud, sellepärast jääb iñimesele aiguse vim fulgi, mis tedda faua aega pinab ja minuks mulda wiib. — Kus ial arsti nõu wōimalik ja fus arst werrelastmist kassib, seal peab sedda tegema; agga fus külla eitede ruimalus werrelastmist fidab, seal ärra tee sedda mitte.

Siin sago nüüd veel mōned foggemata juhtumised iñmetatud, mis abrilaskmist tarvitawad ja fus wibimata sedda ette peab wōetama: 1) fui kegi körgelest mahhakuskudes pā ja kehha rängast ärrapõrrutanud, ehk 2) foorma alla jädes rindu nõnda vigistas et ingada ei wōi ja werd wäljasüllitab; 3) fui kussfil pigistuses seisnud iñimese pā ning silmnäggo ülesturssitud ja arro otsego jobnul uimane näitab; 4) fui iñimene mingi rasket löki vähhe sanud, et selle peale ärramiñestas. Neis rägitud neljas juhtumises wōib werrelastmiest kassu sada. Siiski olgo

werrelastmine iggasfõhhas ašja mēda mōistlis, et nikaua werd furnama ei affata funni iñimene ärramõnestab. — Kui nüüd sesugguse õnnetuma juhtumise pärast ehk kanges pistitõbbes, mis rahwas süddame-rabbanduseks mōnes kohhas iñmetab, korra tarwisi olli werd lasta, siiski ei olle sellepärast iñimesele kassu antud, igga aasta sel aéal ueste ašjata werd affata wallama. Ses ruimaluse arwamise tõrgutwad mōned arsti nõuo wasto, ütteldes: aige on veel wägga noor iñimene, ei tohhi teinale werd lasta, mis pärast igga aasta jälle tulleks tehha. Kust se ruimal mōtte korra wälja on tulnud, sedda ei wōi ükski üttelda; agga fui sedda mōda peaks arwama, sest on ni paljo kassu leitud et nüüd kogu lapsele ädrid ei lähhe lastma: seal on meie arwamine metsa läinud. Tartu- ja Wōrro-makennas leitakse ni rohkeid lapse werrewallamiise temipüs, et tōt mōda wōib tunnistada: surem ulk imewaid lapsi aderdati auda, ehk tehti fidduriks!

Juhub ful mōnikord ka targa arstile sesuggust luggu, et piissele lapsele ühhe ehk pari werre-fani (piddali) fulgi pañeb, ja fui rahwas ka sedda oskaks wallitseda, fus kohhas aige lapsele werrelastmiest tarwisi olleks, siis ehk wōiks paar kuppusarve kulla tahha ehk rinna peale pandud veel korda minna. Agga eissiteks ei tehta sedda ial seal, fus tarwisi olleks olnud, ja teiseks saab kõige piisem lapsoke adri-rauale obwiriks. Kui järel nõutakse, miskpärast lapsele werd olli lastud, siis ütleb rahwas: laps ei maggand